

Empatija, razumijevanje, vedrina – tri riječi o kojima je s većinom ljudi teško razgovarati. Tri riječi koje je ponekad toliko teško izraziti, tri riječi u koje je najteže vjerovati kada ti se sve u životu ruši. Tri riječi koje potpuno zaboraviš kada ti se tlo trese pod nogama. Doslovno trese pod nogama. Teško je pisati optimističnu poruku kada je kod tebe sve dobro dok se ljudi za koje pišeš poruku bore za život. Vjerojatno si, dobri čovječe, izgubio kuću, auto, možda si čak izgubio i svog bližnjeg, a možda i nadu te više nemaš snage vjerovati i biti optimističan. Dok si ti, dobri čovječe, gubio snagu, kuću, auto, bližnjeg i dok si mislio tko će ti sada pomoći, dok si ti to mislio, ljudi su se u sekundi digli na noge. Dok si ti to mislio, vojska je poslala ljude, tvoje ljude. Dok si ti to mislio, svi vatrogasci su se već zaputili u vašem smjeru. Dok si ti to mislio, ljudi koji vam nisu mogli doći, pali su na koljena i molili za tebe, za sve vas. Dok si ti to mislio, nisi se uspio ni okrenuti, mi smo već bili tu. Ako si izgubio kuću, shvati to je zapravo samo građevina, materijalna vrijednost. Pravi dom je u tvojoj obitelji i bližnjima, u njihovoj ljubavi, a vedrina je u osmijehu tvoje kćeri, sina, stare majke, onog volontera koji ti je došao pomoći. Razumijevanje pronađi u riječima naših političara, malo napokon i njihovog razumijevanja. A empatija, samo se osvrni oko sebe – ona je u svakom čovjeku koji živi u ovoj državi, ali i izvan nje.

Niste sami!

Ivana Klobučar, 3.G razred